

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum in sacramento ordinis character imprimatur quantum ad omnes
ordines? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

ad hoc, quod homo dignè sacramenta dispense. Et ideo sicut in baptismo (per quem fit homo susceptivus aliorum sacramentorum) datur gratia gratum faciens: ita in sacramento ordinis, * per quod homo ordinatur ad aliorum sacramentorum dispensationē.

* Aug.
lib. 2. con
tra Cre-
sc. c. 13.
10. 7.

Ad primum ergo dicendum, quod ordo datur non in remedium vnius personæ, sed totius Ecclesiæ. Unde quod dicitur contra ignorantiam dari, non est intelligendum ita, quod per susceptionem ordinis pellatur ignorantia in suscipiente: sed quia suscipiens ordinem præficiatur ad pellendam ignorantiam in plebe.

Ad secundum dicendum, quod quamvis dona gratiæ gratum facientis, communia sint omnibus membris Ecclesiæ: tamen actus illorum donorum, secundum quæ attenditur distinctio in membris Ecclesiæ, idoneus susceptor aliquis esse non potest, nisi charitas adsit, quæ quidem sine gratia gratum faciente esse non potest.

Ad tertium dicendum, quod ad idoneam executionem ordinum non sufficit bonitas qualiscumque, sed requiritur bonitas excellens: ut sicut illi qui ordinem suscipiunt, super plebem constituuntur gradu ordinis, ita & superiores sint merito sanctitatis. Et ideo præexigitur gratia, quæ sufficiat ad hoc, quod dignè connumerentur in plebe Christi: sed conferatur in ipsa susceptione ordinis amplius gratiæ munus, per quod ad maiora reddantur idonei.

ARTIC. 11.

Utrum in sacramento ordinis imprimatur character, quantum ad omnes ordines?

141.
Concil.
Triden.
sess. 23.
c. 4. sess.
7. de sa-
cramen.
in gene-
re cano-
7.

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod in sacramento ordinis non imprimatur character quantum ad omnes ordines. Quia ordinis character est quedam spiritualis potestas. Sed quidam ordines non ordinantur nisi ad quosdam actus corporales, scilicet ostiarij vel acolyti. Ergo in eis non imprimatur character.

¶ 2 Præterea, Omnis character est indelebilis. Ergo per characterem homo ponitur in tali statu, a quo non possit recedere. Sed illi qui habent aliquos ordines, possunt licite redire ad laicatum. Ergo non imprimitur character in omnibus ordinibus.

¶ 3 Præterea, Per characterem homo ascribitur ad aliquid sacrum dandum, vel suscipiendum. Sed ad susceptionem sacramentorum homo sufficienter ordinatur per characterem baptismalem. Dispensator autem sacramentorum non constituitur homo, nisi in ordine sacerdotali. Ergo in alijs ordinibus non imprimitur character.

*Greg. li 2
ep. 32. &
habetur
in Decr.
d. 68 ca.
sicut se-
mel.*

SED contra, Omne sacramentum, in quo non imprimitur character, est iterabile. Sed nullus ordo est iterabilis. Ergo in quolibet ordine imprimitur character.

¶ Præterea, Character est signum distinctivum. Sed in quolibet ordine est aliqua distinctio. Ergo quilibet ordo imprimit characterem.

RESPONDEO dicendum, quod circa hoc fuit duplex opinio. Quidam enim dixerunt, quod in solo ordine sacerdotali character imprimitur. Sed hoc non est verum: quia actum diaconi nullus potest exercere licite, nisi diaconus: & ita patet, quod habet aliquam spiritualem potestatem in dispensatione sacramentorum, quam alij non habent. Et propter hoc alij dixerunt, quod in sacris ordinibus imprimitur character, non autem in minoribus. Sed hoc nihil iterum est: quia per quemlibet ordinem aliquis constituitur supra plebem in aliquo gradu potestatis ordinata ad sacramentorum dispensationem. Unde cum character sit signum distinctivum ab alijs, oportet, quod in omnibus character imprimatur: cuius etiam signum est, quod perpetuo manent, & nunquam iterantur. Et hæc est tertia opinio, quæ communior est.

Ad primum ergo dicendum, quod quilibet ordo, vel habet actum circa ipsum sacramentum, vel ordinatum

nam ad sacramentorū dispensationem: sicut ostia-
rij habent actum admittendi homines ad diuinorum
sacramentorum inspectionem, & sic de alijs: & ideo
in omnibus requiritur spiritualis potestas.

Ad secundum dicendum, quod quantumcumque
homo ad laicatum se transferat, semper tamen manet
in eo character *: quod patet ex hoc, quod si ad
clericatum reuertatur, non iterum ordinem, quem
habuerat, suscipit.

Ad tertium dicendum, sicut ad primum.

ARTIC. III.

*Virum character ordinis presupponat characterem
baptismalem?*

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod chara-
cter ordinis non presupponat characterem bap-
tismalem. Quia per characterem ordinis homo effi-
citur dispensator sacramentorum; per characterem
baptismalem susceptivus eorundem. Sed potestas acti-
ua non presupponit de necessitate passivam, quia po-
test esse sine ea: sicut patet in Deo. Ergo character
ordinis non presupponit de necessitate characterem
baptismalem.

¶ 2 Præterea, Potest contingere, quod aliquis
non sit baptizatus, qui se baptizatum existimat pro-
babiliter. Si ergo talis ad ordines accedat, non con-
sequitur characterem ordinis, si character ordinis
presupponit characterem baptismalem: & sic ea quæ
facit vel in consecratione vel in absolutione, nihil
erunt. Et in hoc Ecclesia decipietur: quod est in-
conueniens.

SED contra, Baptismus est ianua sacramentorum.
Ergo cum ordo sit quoddam sacramentum, presuppo-
nit baptismum.

RESPONDEO dicendum, quod nihil potest ali-
quis recipere, cuius receptivam potentiam non ha-
bet; per characterem autem baptismalem, efficitur
homo receptivus aliorum sacramentorum. Vnde qui
characterem baptismalem non habet, nullum aliud
supplementum.

T sacra-

* Aug.
lib. 2. con.
epi. Par.
c. 13. &
de bapt.
cont. Do-
natist. li.
1. c. 1.
142